

عنوان مقاله:

اثرکلاس‌های فوق برنامه در میزان پادگیری دانش آموزان

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی علوم تربیتی، مشاوره، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندها:

سارا شفیع زاد - سطح دو حوزوی، حوزه علمیه فاطمه الزهرا (س)، کرمانشاه؛ ایران

پیان پیرامی - دانشجوی کارشناسی، نیازهای ویژه، دانشگاه فرهنگیان، همدان؛ ایران.

فرشته محمودی لرد - کارشناسی، علوم تربیتی، مربی، پیش دستان، اردبیل؛ این.

آزاده صفائی - کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، آموزگار، اصفهان؛ ایران.

خلاصه مقاله:

در زندگی انسان لحظه ها و اوقاتی وجود دارد که از اهمیت و حساسیت فوق العاده ای برخوردار است. این اوقات میتواند فرستنی برای رشد شخصیت فرد باشد یا به عکس موجب بروز اختلالات رفتاری و انحرافات اخلاقی اجتماعی شود. منظور از فعالیتهای فرقه نامه فرسته های است که انسان مسئولیت پذیر هیچ گونه مسئولیت و سر و کار موظفی را به عهده ندارد و همه چیز در اختیار او میباشد تا با میل و رغبت خودش به برنامه خاصی بپردازد. یکی از مهمترین مسائل جوامع امروز بشری در سراسر دنیا مسئله استفاده صحیحتر و موثرتر از فرسته های آزادی است که افراد در اختیار دارند و این اوقات برای مومنان لحظه های نیایش با معیوب و برای عالمیان ساعت تفکر و برای هنرمندان زمان ساختن و ابداع و برای نوجوانان ساعت خلاقیت میباشد و بسیاری از مردم حتی صاحب نظران به این نتیجه رسیده اند که باید مدارس و موسسه های آموزشی مسئولیت های بیشتر و روشن تر در این باره بر عهده بگیرند تا بهره برداری بهینه از اوقات فراغت در برنامه های دانش آموزان طراحی و گنجانده شود. با توجه به اهمیت موضوع مقاله حاضر با روش موری کتابخانه ای را به شده است.

كلمات كليدي:

کلاس های فوق برنامه؛ یادگیری؛ دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیوپیلیکا:

<https://civilica.com/doc/1988294>

